

Український народ заслуговує на найвищу повагу всього вільного світу — усіх людей доброї волі, кожного, хто має базову здатність відрізняти добро від зла, правду від брехні, і для кого моральний порядок, порядність та гідність не є історичними артефактами. Ми захоплюємося українським народом — відвагою й мужністю його синів і дочок, незвичайною стійкістю перед обличчям нелюдських страждань цивільного населення, зокрема тисяч викрадених українських дітей, вірою попри відчуття нерівної боротьби — такої, що, як багатьом здавалося, була приречена на поразку — проти сильного й жорстокого агресора.

Упродовж цих чотирьох років на адресу українців було сказано багато гарних слів і компліментів. Але компліментів замало. Ми й досі пам'ятаємо твої слова, Володимире, з перших днів війни, коли американці запропонували тобі безпечний прихисток і транспорт: «Бій — тут. Мені потрібні боєприпаси, а не підвезення». Сьогодні ти міг би сказати: «Бій і далі тут. Нам і далі потрібні боєприпаси, а не компліменти».

Я також пам'ятаю нашу першу зустріч — одразу після твоєї перемоги на президентських виборах, сім років тому. Тоді ми летіли гелікоптером над Харковом, і ти з повною переконаністю сказав мені, що хочеш завершити конфлікт із Росією; що став Президентом, аби принести Україні мир; і що ти та більшість українського народу прагнете нормальних відносин з усіма сусідами. Війна не була вибором України — і не була вибором Зеленського. Їхнім вибором стала оборона від агресора: оборона незалежної держави та її громадян, оборона мрії про кращий світ — про свободу й права людини, про вступ до НАТО та Європейського Союзу.

Сьогодні ми вдячні вам не лише за те, що ви платите найвищу ціну, чинячи опір ворогові, який становить загрозу також і для нас — для поляків, для європейців, для всього західного світу. Так, для всього західного світу. Щоб це зрозуміти, достатньо пригадати символічний образ із фронту в Україні: північнокорейські солдати, російські командири та іранські дрони.

Ми вдячні вам і за те, що ви дали всьому вільному світові усвідомити: без боротьби, без готовності протистояти злу, без сили й рішучості — він не встоїть. Дякуємо також за нагадування, що те, що для Заходу стало буденною рутинною — права і свободи, конституції й демократії, добробут і передбачуваність, про які ми перестали дбати, які почали підважувати й ставити під сумнів, — є тим, за що ви готові боротися. Бо ви надто добре знаєте, якою страшною є реальність без правил, без прав і без свобод.

Ваші мрії колись були нашими мріями. Польща — найкращий приклад того, що варто було мріяти про вільний світ, вірити в нього й боротися за нього. Як

поляк, хочу сьогодні сказати це голосно й виразно: варто було боротися за те, щоб стати частиною вільного світу. Учора — ми, сьогодні — українці показують, що ці нібито застарілі — як дехто їх називає — цінності та інституції працюють, приносять добро, безпеку й свободу.

Іноді я чую думки, що Європа на межі занепаду, що НАТО застаріло, що старий світовий порядок більше не повинен існувати, а тепер настав час транзакційної політики та Концерту великих держав. Це неправда. Ті, хто вірить, що все можна купити, мають пам'ятати: у цій філософії будь-кого можна продати.

Об'єднаний Захід — зі своїми цінностями та інституціями, з НАТО та Європейським Союзом — є найкращим політичним винаходом в історії людства. Ми не можемо дозволити, щоб будь-хто ззовні, а що сьогодні ще небезпечніше — зсередини — руйнував наш світ. Ми маємо бути сильними, бо немає нічого гіршого в політиці, ніж поєднання сили й зла. Сутністю нашої цивілізації завжди було ставати на бік добра — з усвідомленням того, що добро саме себе не захистить.

Ми маємо бути сильними. Ми не можемо перестати бути добрими.

Це — український урок для нас усіх.

Хай живе вільна й незалежна Україна.

Хай живе сильна й об'єднана Європа.